

چه کسانی «کور» محشور می‌شوند

پیامبر اکرم (ص) فرمودند: هر کس قرآن یاد بگیرد ولی به محتوای آن عمل نکند خدا او را کور محشور می‌کند و هر کس برای ریا و آوازه دنبال علم برود خدا برکت را از او می‌گیرد و معیشت وی را سخت می‌کند.

پیامبر اکرم (ص) فرمودند: هر کس قرآن یاد بگیرد ولی به محتوای آن عمل نکند خدا او را کور محشور می‌کند و هر کس برای ریا و آوازه دنبال علم برود خدا برکت را از او می‌گیرد و معیشت وی را سخت می‌کند.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، موعظه و نصیحت، کلید سعادت و رستگاری در دنیا و آخرت است. موعظه، دل‌ها را صفا می‌بخشد و چشم و جان را به جهان پُر رمز و راز معنویت می‌گشاید. خداوند متعال در قرآن کریم یکی از مهمترین تکالیف حضرت رسول(ص) را ارشاد مردم از راه پند و اندرز و موعظه معرفی می‌کند.

به همین منظور، فرازهایی از درس اخلاق آیت‌الله سیدمحمد علوی گرگانی از مراجع تقلید را برای علاقه‌مندان بازنشر می‌کنیم:

«يَا بَنَ مَسْعُودٍ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَلَمْ يَعْمَلْ بِمَا فِيهِ حَشَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى»؛ اگر کسی قرآن را یاد بگیرد اما به آنچه در قرآن است عمل نکند فردای قیامت خدا آن را کور محشور می‌کند. در آیه دیگر آمده « وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَتَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى»، هر کس از یاد من اعراض کند همانا معیشتش تنگ می‌شود و در روز قیامت او را نابینا محشور می‌کنیم.

«مَنْ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ رِيَاءً وَ سَمْعَةً يُرِيدُ بِهِ الدُّنْيَا نَزَعَ اللَّهُ بَرَكَتَهُ وَضَيَّقَ عَلَيْهِ مَعِيشَتَهُ وَ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى نَفْسِهِ وَ مَنْ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى نَفْسِهِ فَقَدْ هَلَكَ»؛ هر کس علم را برای ریا و اینکه او آوازه‌دار شود و بدین وسیله به دنیا برسد، کسب کند خدا برکت را از او می‌گیرد و معیشتش سخت می‌شود و خداوند او را به خودش واگذار می‌کند و هر کس را که خدا به حال خود واگذار نماید هلاک می‌شود.

بزرگی می‌فرمود: خدا نکند اسبی را صاحبش رها کند که عاقبت طعمه درندگان می‌شود واقعاً چنین است اگر خدا کسی را به حال خود وا بگذارد سیه‌روز و بدبخت می‌شود.

عزیزان! برای خدا دنبال علم برویید و در این راه کوتاهی نکنید عمر خود را بیهوده تلف نکنید. اهل مطالعه باشید و مردم را نیز راهنمایی کنید. اهل نماز جماعت باشید برای خدا منبر بروید. «وَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا»؛ هر کس امید لقای خدا را دارد پس باید عمل صالح انجام دهد و در عبادت پروردگارش کسی را شریک قرار ندهد.

پیغمبر اکرم (ص) فرمود: هر کس قرآن را برای دنیا و زینت‌های آن فرا گیرد، خدا بهشت را بر او حرام می‌کند روایت داریم بدترین روزی‌ها و خبیث‌ترین رزق‌ها آن است که از راه دین به دست آید. لذا تأکید داریم عزیزان روحانی که اهل علم و فضل هستند وقتی منبر می‌روند نیتشان خدا باشد. در اقامه جماعت هدفشان خدا باشد گرچه به آنها از مادیات هم بدهند اما هدفشان از ارشاد و موعظه مردم، هدایت آنها به سوی اسلام و نجات دادن مردم از چاه ضلالت باشد ولو آنکه به آنها مال دنیا بدهند. ارزش منبرشان بیشتر از این است که بخواهند دنیا به آنها برسد.

عزیزان! به مردم قرآن یاد بدهید جوانان را به طرف قرآن بیاورید سپس پیامبر اکرم (ص) فرمودند: هر کس قرآن را یاد بگیرد ولی به محتوای آن عمل نکند خدا او را کور محشور می‌کند و هر کس برای ریا و آوازه دنبال علم برود خدا برکت را از او می‌گیرد و معیشتش را سخت می‌کند ما برای این اهل علم نشدیم که به ما بگویند دانشمند محترم، خطیب توانا و ... القاب مختلف به ما بدهند تا شهرت پیدا کنیم. وظیفه ما تکفل ایتمام آل محمد (ص) است.

روی عمامه ما نوشته شده است «إِيَّهَا الْكَافِلُ لَا يُتَامُ آلُ مُحَمَّدٍ(ص)». ما اهل علم شدیم که به داد بیچاره‌هایی که از نظر دین ضعیف هستند برسیم، احکام اسلام را به آنها یاد دهیم نه اینکه از نظر دنیایی جلودار مردم باشیم اگر مردم ببینند که ما دنبال دنیا هستیم آنها نیز یاد می‌گیرند بنابر این ما باید فکر کنیم خدا و پیامبر (ص) و امام زمان (عج) از ما چه انتظاری دارند توقعی که آنها از ما دارند این است که مردم را ارشاد کنیم و آنها را از دنیا دور نماییم لذا اگر کسی علم را برای شهرت و ریا دنبال کرد، خدا او را به حال خودش وا می‌گذارد؛ «وَكَالَهُ اللَّهُ إِلَى نَفْسِهِ».

زیرا هیچ کس نمی‌تواند کمک کند آنگاه حضرت رسول (ص) به آیه 110 سوره مبارکه کهف استدلال فرمود «مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا»؛ هر کس امید لقای خدا را دارد پس باید عمل صالح انجام دهد و در عبادت پروردگارش کسی را شریک قرار ندهد معلوم می‌شود کسب علم برای دنیا شرک است.

یکی از علمای بزرگ مدتی می‌گفت خدایا می‌شود تو را ببینم و به عظمت و بزرگی تو دست یابم. از سخن خود نتیجه‌ای نگرفت و متوسل شد به ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع). رفت کنار قبر مطهر آقا و عرض کرد: یا بن رسول‌الله! شما پیش خدا آبرو دارید آیا می‌شود لقای حضرت حق نصیب من شود این جملات را تکرار می‌کرد که ناگاه صدایی به گوشش آمد متوجه شد و فهمید که از طرف صاحب قبر است به او فرمود آیا می‌خواهید خدا را ببینید؟ گفت: بلی، پس این آیه را خواندند «مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا». به هر حال هر کس عمل صالح کند و برای خدا شریک قائل نشود عظمت و جلال خدا برایش روشن می‌شود.